

KIEM
KIEM
KIEM
KIEM
KIEM
KIEM
KIEM
KIEM
KIEM

RESIDENTENFESTIVAL

30/09 → 03/10/2021

DE GROTE
POST

VOORWOORD

De Grote Post als gastvrij huis: een ideale broedplaats waar makers in alle rust en met de nodige omkadering het jaar rond repeteren, schrappen en opnieuw beginnen.

In De Grote Post geven we artiesten ruimte om te experimenteren. Letterlijk en figuurlijk. We ondersteunen ze bij het vormgeven van hun individuele parcours en geloven dat ze zo onze samenleving mee vormgeven.

Er is die permanente verankering van het werk van onze residenten. Die verankering zit hem in de inhoud, langdurige samenwerkingen en de zoektocht naar de gepaste verbinding tussen de makers, het huis, het publiek, de stad en de rest van het professionele veld.

Het hoeft geen betoog dat goede werkcondities en een gastvrije omgeving belangrijke voorwaarden zijn voor elke creatie. De context waarin je werkt, bepaalt nu eenmaal het artistieke proces en resultaat.

Tijdens het KIEM-festival presenteren we meer dan 20 artiesten, hier vorig seizoen aan de slag en door ons ondersteund, hun werk. Gespreid over vier dagen kun je genieten van work in progress, theatervoorstellingen, performances, concerten en rondleidingen.

We presenteren ook vol trots de premières van *A number of contradictions, ignorances and oddities* van Kim Snauwaert & Anyuta Wiazemsky Snauwaert en *Field of View* van Kevin Trappeniers.

Kom snuisteren in ons laboratorium en ervaar zelf wat dagelijks in onze studio's borrelt, knettert en uiteindelijk kient.

En psssttt ... Noteer alvast 10, 11 en 12 juni '22 voor een nieuwe editie van KIEM met werk van o.a. Maxim Storms & Lobke Leirens, Eva Binon & Jason Dousselaere, Collectief Elan(d), René Goethijn, Stef Heeren, Geert Belpaeme, Gina Beuk & Iris Donders & Lucie Plasschaert & Patricia Kargbo en Be Flat.

PASCAL LERVANT - VERANTWOORDELIJKE RESIDENTENWERKING

[illegible]

	UITVOERDER	VOORSTELLING	TIJDSTIP	ZAAL/LOCATIE
DON 30/9	RACHID LAACHIR	A CROCK OF BULL AT THE CRACK OF DAWN	19:00 - 19:30	ATELIER +1
	KIM SNAUWAERT & ANYUTA WIAZEMSKY SNAUWAERT	A NUMBER OF CONTRADICTIONS, IGNORANCES AND ODDITIES	20:00 - 21:15	KLEINE POST
VRIJ 1/10	KYOKO SCHOLIERIS/ OPERABALLET VLAANDEREN	BOY	20:00 - 21:50	GROTE POST
	ZEE SKIRTS		22:30 - 23:15	KLEINE POST
ZAT 2/10	TOURNEE GASTON		11:00 - 12:00	LOKETTEN- ZAAL
			12:00 - 13:00	
	STIJN DEMUYNCK	ETUDE VOOR SNAREDROM EN VIER SPEAKERS	14:00 - 14:40	TELEFONIE
	KEVIN TRAPPENIERS	FIELD OF VIEW	15:00 - 16:00	GROTE POST
	EMMA BERENTSEN	ORPHAN CLUB HOUSE/ WHEN I GROW UP, I WANT TO BE A BABY MONKEY	16:00 - 16:30	ATELIER +3
			17:00 - 17:30	
	MITCH VAN LANDEGHEM & CARINE VAN BRUGGEN	EINDELIJK	18:00 - 19:00	DACTYLO
DOUNIA MAHAMMED & ALAN VAN ROMPUY	GNABORRETNj	20:00 - 21:00	KLEINE POST	
ZON 3/10	TOURNEE GASTON		11:00 - 12:00	LOKETTEN- ZAAL
			12:00 - 13:00	
	LAURA VROOM & MIRA BRYSSINCK	A PAIR OF SOCKS	13:00 - 14:00	TELEFONIE
	VELMA SPELL (INNE EYSERMANS & LIEW NIYOMKARN)	NORTH SEA	14:30 - 15:00	DACTYLO
	BARBARA CLAES/LUCINDA RA	HONEY I'M REAL I EXIST	16:00 - 17:30	KLEINE POST

30
don sepA crock of bull
At the crack of dawn

RACHID LAACHIR

Tijdens KIEM stap je op verschillende momenten binnen in het creatief proces van onze residenten. De meest kwetsbare fase tijdens zo'n artistieke zoektocht: het prille begin. Dat is exact waar scenograaf, vormgever en performer Rachid Laachir zich bevindt wanneer we hem spreken. Zoekend maar heel open vertelt hij wat hem nog vóór de start van zijn onderzoek bezighoudt.

Welk materiaal wil je tijdens je residentie uitpluizen?

(Rachid) "Ik vind het altijd moeilijk om daarover te praten. Mijn onderzoek is een combinatie van alles: beweging, ruimte ... *(denkt lang na)* Ik heb bij zo'n opsomming altijd schrik om dingen te vergeten. In essentie denk ik dat ik gewoon geïnteresseerd ben in patronen in menselijk gedrag. Dat wil ik vanuit een heel breed perspectief bekijken."

"Het verlangen naar vernietigen interesseert mij ook. Ik heb het gevoel dat die drang binnen elke mens wel ergens bestaat. Het individu doet er niet zoveel toe, denk ik. Ik zie die vernietigingsdrang meer als een golf die zich door een hele cultuur of samenleving verspreidt."

Hoe wil je dat vertalen? **(Rachid)** "Iets anders wat mij boeit is licht: hoe het werkt, de fysica erachter, het idee dat licht 'breekt' ... Licht is een object dat gewoon op zichzelf bestaat, niet zozeer functioneel voor ons uitgevonden. Dus vraag ik mij bijvoorbeeld af hoe ik licht kan gebruiken om uitdrukking te geven aan bepaalde patronen die ik opmerk in menselijk gedrag. Hoe ik kan communiceren via beweging en ritme."

"De kosmische dans van Shiva is zo'n beeld. In het hindoeïsme ontstond het universum zagezegd vanuit een dans. Die dans bestaat eigenlijk gewoon uit standen van het lichaam van de figuur Shiva. Met het idee dat je beweging, zoals een dans, uiteen kan splitsen in allemaal stille momenten, wil ik ook experimenteren."

Welke rol speelt publiek in jouw proces? **(Rachid)** "Voor mij is een publiek heel belangrijk. In theater zijn de regels heel helder en de rollen verdeeld. Zelf heb ik vooral een achtergrond in beeldende kunst en performance. Van daaruit heb ik echt het plezier ontdekt om een publiek deel te laten uitmaken van wat er op scène gebeurt. Ik stuur de dynamiek aan en ben wel meester van de ruimte, maar ik heb de reflectie van een publiek nodig om te begrijpen wat ik eigenlijk aan het doen ben. Niet dat ik de voorstelling enkel wil maken voor een publiek. Die behoefte is er zonder publiek ook."

**"IK HEB DE
REFLECTIE VAN
EEN PUBLIEK
NODIG OM
TE BEGRIJPEN
WAT IK
EIGENLIJK
AAN HET
DOEN BEN."**

**RACHID
LAACHIR**

*A Number of Contradictions,
Ignorances and Oddities*

KIM SNAUWAERT & ANYUTA WIAZEMSKY SNAUWAERT

THEATER
20:00 — €14
ZAAL
KLEINE POST

Drie jaar geleden vierden theatermakers Kim Snauwaert en Anyuta Wiazemsky Snauwaert hun huwelijk met vrienden en familie tijdens Theater aan Zee. Ze trouwden niet alleen voor Anyuta's verblijfsvergunning, maar vooral om oprecht een 'duurzame levensgemeenschap' te starten. Sindsdien overlappen hun artistieke praktijk en dagelijkse realiteit.

Ze besloten het geheel stap voor stap vast te leggen. Op KIEM presenteren ze de première van *A number of Contradictions, Ignorances and Oddities*: een inzicht in hun avontuur samen.

Hoe is jullie belangrijkste huwelijksvoorwaarde geëvolueerd? (Kim) "Heel positief. In het begin bekeken we die duurzame levensgemeenschap heel theoretisch, bijna beredeneerd. Maar eens dat kader er was, groeide alles heel organisch. Duurzaam is de ingesteldheid waarmee we hieraan begonnen en dat is nog niet veranderd, integendeel. Het is een verbinding die we samen zijn aangegaan zonder te denken aan opgeven als het eens een dag niet meezit. Het feit dat we daar allebei keihard achter staan, zorgt voor een heel stabiel gevoel. Ik denk dat ik nog nooit met iemand zo'n stabiele relatie heb gehad *(lacht)*."

Is jullie artistieke praktijk op dezelfde manier geëvolueerd? (Kim) "We zijn inderdaad gegroeid als makers. Vanaf het begin vulden we elkaar goed aan, maar intussen kunnen we elkaar met één woord begrijpen. Heel symbiotisch allemaal. De voorstelling die er nu staat, konden we bijvoorbeeld drie jaar geleden niet gemaakt hebben."

Is liefde maakbaar? (Kim) "Ja, liefde is maakbaar, daar zijn wij het levende bewijs van. Een gemeenschappelijk doel hebben, helpt wel natuurlijk. Anderzijds kenden wij elkaar vóór ons huwelijk helemaal niet. Voor hetzelfde geld loopt dat mis. We hadden daar gelukkig geen verwachtingen bij. Er was de vraag of en hoe dit kon slagen, en een sterke intentie om het te doen werken."

Waar trekken jullie de grens tussen publiek en privé?

(Kim) "Zowel Anyuta als ik staan niet zozeer op privacy. We zijn ervan overtuigd dat daarin net een mooie kwetsbaarheid zit. Alles tot in detail delen is niet onze prioriteit. Maar als bepaalde intieme bedenkingen nodig zijn om het geheel te doen kloppen, laten we die zeker niet weg."

CONCEPT EN PERFORMANCE KIM SNAUWAERT & ANYUTA WIAZEMSKY SNAUWAERT

DRAMATURGIE CHARLOTTE VANDEN EYNDE

LICHTONTWERP HENRI EMMANUEL DOUBLIER

GELUIDSONTWERP PETER CONNELLY

SCENOGRAPHIE LEONTIEN ALLEMEERSCH

KOSTUUMONTWERP JIVAN VAN DER ENDE

TECHNIEK PETER DESMET

MUZIEK IN VIDEO LESTER ARIAS VIZCUÑA +

PETER JACQUEMYN **VIDEO DOP** SARAH LEDERMAN

& JIMMY HENDRICKX **MUA** GRIET BOVIJN

PRODUCTIE WORKSPACEBRUSSELS

COPRODUCTIE DE BRASSE GROND

MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

MET BIJZONDERE DANK AAN LES BRIGITTINES,

THEATER AAN ZEE, DECORATELIER JOZEF

WOUTERS, GOUVERNEMENT, CAMPO, BUDA,

KAAITHEATER; DE GROTE POST & VOO?UIT

© KRIS DEWITTE

"LIEFDE IS MAAKBAAR."

**KIM
SNAUWAERT
& ANYUTA
WIAZEMSKY
SNAUWAERT**

KYOKO

SCHOLIER

1

vrij

okt

BOY

Op 9 september ging **Boy**, onder luid applaus en lovende recensies, in première in de Opera in Antwerpen. Helemaal aan het begin van het proces deed Kyoko een schrijfresidentie voor deze vier sterren-voorstelling in De Grote Post.

© DRIS SEELS

**MET OPERABALLET
VLAANDEREN**

Vanuit welke impuls is het project gestart?

(Kyoko) "Tijdens het creatieproces van mijn installatie *Misconnected* sprak ik vier seizoenen lang met mensen wier verbinding met de maatschappij tijdelijk verbroken leek. Daklozen, asielzoekers, vereenzaamde bejaarden en ook kinderen die door de jeugdrechter thuis weggehaald waren en in een voorziening leefden. Die laatste groep had me enorm geraakt. Een meisje van vier vertelde me hoe haar papa vermoord werd. Achteraf bleek dat ze dit verzonnen had omdat een overleden papa aanvaardbaarder was dan een volstrekt afwezige levende papa. Op dat moment besloot ik deze kinderen de hoofdrol te geven in mijn voorstelling."

Hoe verliep de samenwerking met het Kinderkoor van Opera Ballet Vlaanderen? **(Kyoko)** "Dat *Boy* een live kinderkoor zou hebben, zat van bij het eerste, prille idee voor de voorstelling in mijn hoofd. Dat het ook gelukt is om hiervoor het kinderkoor van de opera warm te maken, maakte me euforisch. Ze worden in de opera streng maar liefdevol begeleid, zijn ongelooflijk gedisciplineerd en zingen op topniveau. De eerste keer dat ik hen enkele stukken van de compositie van Joris Blanckaert hoorde proberen, zat ik tranen te verdringen. Het wordt nog een uitdaging voor de cast om de focus van het publiek van dat koor weg te krijgen. Gelukkig kan de ronduit sublieme cast die uitdaging ongetwijfeld aan."

Welke plek beschouw jij als je veilig nest?

(Kyoko) "Mijn thuis. Mijn gezin. Mijn lief bij wie ik over alles kan reflecteren, bij wie ik klein, kwaad en onzeker mag zijn en die zo goed als altijd dingen weet te zeggen die me weer doen slapen. Wie zoals *Boy* een veilig nest mist, moet zoveel harder vechten om niet gekraakt te worden door de grote en kleine drama's op onze levensweg. Toch zie ik soms mensen zonder enig netwerk dapper blijven rechtkrabbelen. Ik denk altijd dat zij die ene persoon zijn tegengekomen die hun liefde heeft gegeven en het verschil heeft gemaakt."

TEKST EN REGIE KYOKO SCHOLLIERS

COMPOSITIE EN MUZIKALE LEIDING JORIS BLANCKAERT

CAST TINY BERTELS, SOFIE DECLAIR, LAURENCE ROTHHOOF, GREG TIMMERMANS, AMELIE NAKIBINGE VAN OLME, ISABELLA NNAMBAZIIRA VAN OLME, JORIS VAN DEN BRANDE, VICTOR SAVENIERS, FINN VAN HOVE

UITVOERING MUZIEK KINDERKOOR OPERA BALLET VLAANDEREN O.L.V.

HENDRIK DEROLEZ, HERMESENSEMBLE KARIN DE FLEYT (FLUIT), PETER MERCKX (BASKLARINET), GAETAN LA MELA (PERCUSSIE) EN STIJN SAVENIERS (DIRIGENT EN CELLO)

SCENOGRAPHIE AMBER VANDENHOECK

KOSTUUMONTWERP MARIE DRIES

LICHTONTWERP EN TECHNIEK THOMAS VERMAERCKE

TECHNISCHE ONDERSTEUNING FEE VAN HERCK

TEKSTADVIES JORIS VAN DEN BRANDE COACHING VALENTIJN DHAENENS

PRODUCTIELEIDING LORE HOEFKENS ZAKELIJK BEHEER KAREN FEYS

BEELD NICK HANNES GRAFISCH ONTWERP AFFICHE MARIO DEBAENE

EEN COPRODUCTIE VAN OPERA BALLET VLAANDEREN,

HERMESENSEMBLE, DE GROTE POST, HET LAATSTE BEDRIJF

MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID, STAD ANTWERPEN, CORSO, VILLA HELLEBOSCH EN DE TAX SHELTER MAATREGEL VAN DE BELGISCHE FEDERALE OVERHEID, IN SAMENWERKING MET GALLOP TAX SHELTER

MET DANK AAN DE VELE ORGANISATIES EN MENSEN DIE GETUIGDEN

**"PRACHTIG
MUZIEK-
THEATER"

DE MORGEN**

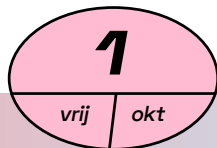
**"DE EERSTE KEER
DAT IK HET
KINDERKOOR
VAN OPERABALLET
VLAANDEREN
ENKELE STUKKEN
VAN DE COMPOSITIE
VAN JORIS
BLANCKAERT
HOORDE PROBEREN,
ZAT IK TRANEN
TE VERDRINGEN."**

ZEE SKIRTS

Nergens een biografie te vinden van de muzikanten achter Zee Skirts, heel mysterieus allemaal. Wat we wel weten: ze zijn met vier en maken zot graag muziek.

Hieronder toch een tipje van de sluier door aanstoker Z, die o.a. vertelt hoe ze bij de bijzondere bandnaam Zee Skirts uitkwamen.

**"ONZE
GEMEENSCHAPPELIJKE
DELER IS ZIN OM TE
EXPERIMENTEREN."**

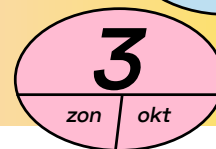
Waarom matchen jullie zo goed? (Z) "Ik maakte onze debuutplaat *Kiki & DJ* alleen, in de slaapkamer, aan de keukentafel, in een repetitiekot ... Alleen vond ik tijdens de coronaperiode geen goed moment om met een officiële release naar buiten te komen. Uiteindelijk wil je kunnen spelen en zo mensen overtuigen. Om de plaat tot leven te wekken, wilde ik ook niet alleen op het podium staan. Dus vroeg ik aan vrienden met wie ik al in andere groepjes had gespeeld of ze zin hadden in een nieuwe band. De klik was er meteen. We houden van dezelfde muziek maar iedereen heeft toch andere voorkeuren. Al die invloeden komen samen. Onze gemeenschappelijke deler is zin om te experimenteren."

Vreemde naam, Zee Skirts? (Z) "Dat is een referentie naar *Y Pants*, een all female no wave band uit New York die één heel toffe plaat maakte begin jaren 80. Zee Skirts klinkt ook gewoon leuk. Zeker omdat Zee de letter Z voorstelt in het Engels, maar je ook doet denken aan onze Noordzee in het Nederlands."

Hoe zien jullie de residentie? (Z) "Nieuwe ideeën puren uit jams, veel praten over muziek, elkaar opdrachtjes geven, samen schrijven en schaven ... We werken ook aan nieuwe nummers en een geluid als band. Een eigen smoel. Eigenlijk hebben wel al veel materiaal. Het zou super zijn, mochten we een halve plaat speelklaar krijgen!"

TOURNEE GASTON

Onze bedreven gidsen laten je kennismaken met de architectuur en de geschiedenis van het iconische gebouw van De Grote Post, na de Tweede Wereldoorlog ontworpen door Gaston Eysselinck, een visionair die zijn tijd vooruit was. Tijdens de rondleiding van een uur krijg je een unieke blik achter de schermen, op plekken die normaal niet toegankelijk zijn voor publiek.

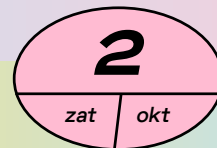
Étude voor snaredrum
en vier speakers

MUZIEK/
WORK
IN PROGRESS
14:00 — €4
ZAAL TELEFONIE

Heb jij je ook al eens afgevraagd hoe het zou zijn om middenin een drumstel te zitten? Muzikant Stijn Demuynck in ieder geval wel. Hij deed er onderzoek naar in De Grote Post, te beginnen bij de snare drum. Word deel van zijn experiment tijdens KIEM!

STIJN
STIJN
STIJN

DEMUYNCK
DEMUYNCK
DEMUYNCK

Hoe is jouw residentie verlopen? (Stijn) "Ik heb een week ongestoord kunnen werken aan het ontwikkelen van een volledig nieuwe stijl. De Grote Post was een plek waar ik gewoon geluid kon maken. Ik had er ook een bepaalde focus, een goed werkritme. Dat soort ruimte mis ik soms waar ik woon in Gent."

**"IK WIL
DE MENSEN
ALS HET
WARE IN
DE DRUM
PLAATSEN."**

**STIJN
DEMUYNCK**

Wat heeft je geïnspireerd in Oostende? (Stijn) "De man die de broodjeszaak op de hoek naast De Grote Post uitbaat is mij bijgebleven (*lacht*). Niet alleen lekkere broodjes, ook zijn flamboyante energie had iets. Als het over muziek gaat, vond ik de babbel met Ronald van De Grote Post in het kader van de podcast inspirerend. (*Beluister de podcast via de Soundcloudpagina van De Grote Post*). Gewoon leuk om samen over muziek te denken."

Welke ervaring wil je het KIEM-publiek meegeven?

(Stijn) "Ik zou graag een onderdompeling in de snare creëren. Een *multichannel* ervaring: speakers rondom mij en het publiek, als verlengstuk van mijn drumstel. Zo wil ik de mensen als het ware in de drum plaatsen. Figuurlijk dan. Voor mij werkt het heel erg als ik mij middenin de muziek bevind. Ik ben vooral nieuwsgierig naar de reacties van het publiek tijdens dit toonmoment. Zullen zij dat ook zo ervaren?"

Wat zijn de volgende stappen in je experimenteel onderzoek?

(Stijn) "Dat is in volle ontwikkeling. Ik focus me nu op de mogelijkheden van de snare, maar uiteindelijk wil ik alle instrumenten van het drumstel integreren."

**BELUISTER DE PODCAST VIA
WWW.DEGROTEPOST.BE/STORIES**

KEVIN TRAPPENIERS

Field of View

Zeer blij dat we tijdens KIEM theatermaker Kevin Trappeniers mogen ontvangen met de première van **Field of View**. Het thema?

De zeer actuele vraagstukken rond polarisatie en hoe daarmee om te gaan.

**"IK ZIE ONZE
VOORSTELLING
ALS EEN
PARTITUUR
EN IK BEN DE
DIRIGENT."**

**KEVIN
TRAPPENIERS**

Je werkt samen met schrijver en theatermaker Freek Mariën en met geluidskunstenaar Stijn Demeulenaere. Hoe gaat dat in zijn werk?

(Kevin) "Eerst zijn we apart materiaal gaan maken. Ik verzamelde beelden en ideeën voor de scenografie, Freek schreef op zichzelf en Stijn ging field recordings maken. Die aanpak zette onmiddellijk onze uiteenlopende perspectieven in de verf. Daarna zochten we aanknopingspunten, hoe klein ook, om dat materiaal te verbinden en leesbaar te maken voor een publiek."

"Met Stijn zocht ik bijvoorbeeld naar hoe we leven in een stedelijke context – waar zoveel mensen elke dag door elkaar krioelen – in geluid kunnen vertalen. Hoe capteren we die stadssymfonie van alle dagen? Zelf heb ik een achtergrond in taal- en letterkunde, al maak ik heel beeldend, abstract werk. Het werk van Freek is een stuk concreter, maar tekst als uiting en middel in onze huidige samenleving fascineert ons allebei. Hoe vinden we, in de woorden die vandaag langs alle kanten op ons worden afgevuurd, een gemeenschappelijk verhaal?"

Hoe moeilijk was het om jullie perspectieven te verzoenen? **(Kevin)** "Niet moeilijk, wel heel interessant én van groot belang vind ik. Ondanks het vele falen en een paar botsingen, wilde ik alle meningsverschillen omarmen. In dialoog blijven. Stijn bijvoorbeeld, die probeerde per se een vals klinkende kinderpiano in de voorstelling te krijgen, terwijl ik resoluut 'nee' zei (*lacht*). Toch bleef hij proberen en moesten we meerdere gesprekken voeren over waarom wel of niet. Ik heb eigenlijk wel graag dat ze mij tegenspreken. Het idee rond perspectieven verenigen wilde ik trouwens in het hele proces door-trekken. Dus nodigde ik performers van verschillende afkomsten, leeftijden en geslacht uit."

Welke rol neem jij op in dat proces? **(Kevin)** "Ik zie mezelf als een soort dirigent. In een orkest weten alle muzikanten zelf hoe hun instrument het best klinkt. De dirigent overziet alles en probeert van het geheel een symfonie van verschillende stemmen te maken, of in mijn geval beter een polyfonie. Zo zie ik de voorstelling: als een soort partituur."

Vanwaar het thema perspectieven? **(Kevin)** "Eigenlijk was de allereerste insteek mijn auto-immuunziekte. Mijn lichaam herkent zijn eigen noden, maar valt zichzelf toch aan. Dat idee vond ik gek, en al zeker als je het extrapoleert naar mensen algemeen. We weten soms wat goed voor ons is, maar wat vreemd is of niet in het kader past, stoten we af. Dat kader is uiteindelijk maar een gedachteconstructie."

"Onze wereld wordt tegenwoordig sterk vanuit taligheid gestuurd. Er zijn precies vaak maar twee kanten aan een verhaal. Als je je niet achter de ene kant schaaft, moet je wel bij de andere aansluiten. Durven proberen om een andere kant te horen, dat vind ik belangrijk. In plaats van je af te zonderen van alles wat een andere mening is gewoon zeggen: ik luister. Liefst met luisterbereidheid aan beide kanten natuurlijk."

Je werk valt moeilijk te labelen. Wat krijgen we te zien?

(Kevin) "Het kan zijn dat je iets anders hoort dan je ziet. Of iets anders ziet dan je hoort. Maar vooral: personages die op zoek naar zichzelf zijn in een wereld die geen rust vindt in vervreemding."

CONCEPT, REGIE KEVIN TRAPPENIERS **TEKST** FREEK MARIËN **GELUID** STIJN DEMEULENAERE
VIDEO GERTJAN BIASINO **SPEL** LEEN VAN DOMMELLEN, JOËLLE FRANCIS, FEMKE VAN DER STEEN
DRAMATURGIE ELISA DEMARRÉ **TECHNISCH ONTWERP** GERTJAN BIASINO, HANS VAN WAMBEKE
KOSTUUM ANNELIES BRUNEL **PRODUCTIELEIDING** HANS VAN WAMBEKE **PRODUCTIE** STRAY LIGHT VZW
COPRODUCTIE C-TAKT **MET DE STEUN VAN** KVS, DEAUTEURS, LITERATUUR VLAANDEREN,
 VLAAMSE OVERHEID **MET DANK AAN** DE GROTE POST, HET HUIS UTRECHT, DE KUNSTENWERK-
 PLAATS, SPOON MAKES, CC STROMBEEK, WORKSPACEBRUSSELS, KUNSTENCENTRUM BUDA

PERFORMANCE/
WORK
IN PROGRESS
16:00/17:00 — €4
ATELIER +3

EMMA BERENTSEN

Tijdens haar residentie startte Emma Berentsen de Orphan Club House: een veilige plek voor mensen die hun beide ouders verloren. Ze ontvangt er iedereen die dat wil, net zoals tijdens haar toonmoment op KIEM waar ze je deelgenoot van haar creatieproces maakt. Wees gezeten en welgekomen!

Orphan Club House

(When I grow up

I want to be

a Baby Monkey)

EMMA
BERENTSEN

"DE GEDACHTE DAT IK ALLES KON WORDEN WAT IK WILDE."

Welke respons kreeg je tot nu toe op de Orphan Club House? (Emma) "Los van mijn ideeën voor *When I grow up I want to be a Baby Monkey* is het op dit moment gewoon een Instagrampagina. Over de mogelijkheden of volgende stappen denk ik nog na. Sinds kort volgen ook random mensen mij. De Orphan Club House heeft voor mij iets geopend. Ik kan nu ook verhalen delen met mensen uit een 'ander' universum. Ik hoef me niet te schamen als ik bijvoorbeeld posts over rouw deel, iets wat vrienden op mijn eigen Instagramaccount misschien niet altijd willen lezen."

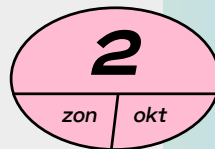
"Het project begon in ieder geval vanuit een behoefte aan een plek om 'thuis' te noemen, ergens waar ik 'mag' zijn. En de gedachte dat ik alles kon worden wat ik wilde nu mijn ouders er niet meer zijn. Een babyaapje bijvoorbeeld."

Op welke manier leg je de link tussen fictie, autobiografie en de dierenwereld? (Emma) "Ik ging in het begin van mijn onderzoek vaak naar de zoo. Het fascineert mij o.a. echt hoe een aapje schijnbaar zonder meer wordt opgenomen in een nieuwe groep. Eerst stelde ik mij dat vrij romantisch voor, maar dat blijkt in de realiteit toch moeilijker. Net zoals met mensen: meestal komen die ook met een handleiding."

"Tijdens mijn residentie is de dierenwereld wat op de achtergrond geraakt. Ik ben vertrokken vanuit het bouwen van een Ikea-poppenhuis. Toen begon ik te denken: dit wordt misschien gewoon mijn huis, waar iedereen zichzelf kan zijn. De Orphan Club House als vrijplaats. Dat romantisch kantje is wat mij nieuwsgierig maakt naar personages als Annie en Oliver Twist. Ik vraag me af hoe zo'n weeskind zou zijn als ze geen droompersoon waren tegengekomen."

Wat krijgt het KIEM-publiek te zien? (Emma) "Een theatrale installatie. Tijdens mijn residentie heb ik opgenomen hoe ik het poppenhuis opbouw en vertel. Daarvan ga ik stukken afspelen, terwijl ik het publiek iets te drinken aanbied. Alsof ik hen welkom heet in mijn clubhuis. Het blijft natuurlijk werk in progress. Moet dit een voorstelling worden of een installatie blijven? Eén op één of voor een volle zaal? Wat ik tijdens het festival ga tonen is in ieder geval de vorm die voor mij nu het best past. Spannend wel!"

CONCEPT/PERFORMANCE EMMA BERENTSEN
DRAMATURGISCHE BEGELEIDING SELM WENSELAERS
MET DANK AAN DE GROTE POST, DE NIEUWE OOST ARNHEM
EN COME TOGETHER AMSTERDAM

MITCH VAN LANDEGHEM & CARINE VAN BRUGGEN

Mitch Van Landeghem schreef de tekst van *Eindelijk* om in een periode vol coronageregels ook met belangrijke dingen bezig te zijn. Uit goesting. Nadien besloot hij om er een voorstelling van te maken met actrice Carine Van Bruggen, die we net als Mitch kennen van het spectaculaire spelerscollectief Camping Sunset.

Eindelijk

TEKST EN SPEL MITCH VAN LANDEGHEM

CO-CREATIE CARINE VAN BRUGGEN

MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR

MONTY KULTUURFAKTORIJ, DE NWE TIJD,
GOUVERNEMENT, DE GROTE POST

MET DANK AAN ANS VAN DEN EEDE,
WANNES GYSELINCK, MANON DE BAECKE

Mitch, je spreekt over 'de belangrijke dingen'. Waar ligt de focus? (Mitch) "Ik stel me al een tijd veel vragen bij wat het betekent om te geloven. Daarmee bedoel ik: iets als een band met een god hebben, of geloven in een religie die elk instituut overstijgt. Dat gevoel werd tijdens de hele coronacrisis nog versterkt. Ik merkte rondom mij trouwens dat ik niet de enige was die zich daarin verdiepte. Een relevant thema dus. Ik heb tijdens het schrijven geen antwoorden of sluitende conclusies gevonden, misschien eerder een geruststelling. Gewoon ontdekt dat het oké is als ik ervoor zou kiezen om te geloven."

Wat is de rol van Carine? (Mitch) "Carine en ik hebben al heel vaak samengewerkt. De tekst is een monoloog die ik zelf breng, maar ik had helemaal geen zin om elke repetitie alleen door te brengen. Carine is mijn ideale klankbord. We zoeken nu samen uit welke vorm mijn tekst op scène krijgt. Het zou leuk zijn om haar aanwezigheid in het proces in de voorstelling te krijgen, al hoeft dat niet visueel. Met dat soort vormelijke experimenten zijn we op dit moment nog bezig."

Welk moment uit jullie residentieperiode zal je bijblijven?

(Mitch) "Onze residentie in De Grote Post viel in volle lockdown. Op een bepaald moment waren we aan het spelen met zendermicrofoons. Ik moest naar het toilet en besloot voor de grap zo'n zendertje bij te houden om Carine te laten meevolgen. Op het toilet begon ik plots flarden van mijn tekst op te zeggen. Eerst was dat grappig, maar toen ik de repetitieruimte terug binnenkwam leek het wel magisch. Het idee dat iemand nog vóór hij de scène betreedt doorheen stukken van zijn tekst struikelt, helemaal alleen in een gigantisch gebouw ... Misschien een goed begin van de voorstelling, wie weet!"

**"HET IS OKÉ
ALS IK
ERVOOR ZOU
KIEZEN OM
TE GELOVEN."**

**MITCH
VAN LANDEGHEM**

GNABORRETN_j

DOUNIA MAHAMMED & ALAN VAN ROMPUY

In een speelse (de)constructie van verschillende talen gaan Dounia en Alan op zoek naar betekenis en onzin, naar abstractie en taal, schommelend tussen het verstaanbare en het louter voelbare. *GNABORRETN_j* is een voorstelling over taal, muziek en de verbinding ertussen.

2

zat

okt

"CANDY NIHILISM"

Het is niet de eerste keer dat jullie samenwerken?

(Alan) "In vergelijking bleven we bij *w a t e r w a s w a s s e r* veel meer binnen onze eigen discipline. Dounia had toen al teksten geschreven op het moment dat ik erbij kwam als pianist. Nu hebben we van bij het begin veel opengelaten. Alle keuzes zijn nu meer in samenspraak."

(Dounia) "Onze wegen bleven toen inderdaad nog veel meer gescheiden. Alan improviseerde op mijn bestaande tekst. Maar als vrienden hebben we echt plezier gevonden in samen experimenteren met taal en klank."

Hoe voelt het, zo dicht bij het einde van jullie proces?

(Alan) "Goed. Na de afgelopen twee weken hebben we iets wat volgens mij af is."

(Dounia) "Het is wel iets wat niet echt een vaste vorm heeft, dus 'af' is misschien misleidend. Het werk in progress-gehalte blijft wel hoog, ook de kans om te 'verongelukken'."

Hoe omschrijven jullie de sfeer die jullie scheppen?

(Dounia) "We hebben van onze coach Myriam (Van Imschoot, nvdr) een mooie omschrijving gekregen: *candy nihilism* (*lucht*). Ik denk dat het een heel onwezenlijk, eigenaardig, ongemakkelijk, concert is."

(Alan) "Wat er ook opeens is binnengeslopen, is de vergelijking met de pandemie. Dat was nu niet de bedoeling maar ..."

(Dounia) "We voelden ineens dat onze eigen toestand en die van de voorstelling op elkaar begonnen te lijken. Dat gevoel van in een impasse te geraken, omdat we voor een ingebeeld publiek moesten spelen, stukjes bijeen bleven rapen, ons afvroegen hoe we alles nu weer hadden gedaan tijdens de laatste repetitie ... Die dynamiek zijn we beginnen gebruiken."

Candy nihilism dus. Gekke term, net als de titel Gnaborretni? **(Alan)** "Een groot onderdeel van ons onderzoek is communicatie. Leestekens werden uitgevonden om zo genuanceerd mogelijk te kunnen communiceren. Een gnaborretni is eigenlijk het omgekeerde, ook fonetisch, van de interrobang, een uitroepteken en een vraagteken tegelijk. Die wordt gebruikt om een uitgeroepen vraag of een vragende uitroep uit te drukken. Het symbool om iets genuanceerd te kunnen overbrengen."

(Dounia) "Die vragende uitroep heeft ook iets te maken met de toestand van de voorstelling: wat is dit nu eigenlijk? (*lacht*) Misschien een beetje onduidelijk, maar dat vat het voor ons wel samen."

EEN CREATIE VAN DOUNIA MAHAMMED & ALAN VAN ROMPUY

OUTSIDE EYE MYRIAM VAN IMSCHOOT, FULCO OTTERVANGER, MIRA BRYSSINCK

DECOR, LICHT EN KLANKBORD MICHEL SOETE

KOSTUUM & FOTO'S LIESELOT SIDDIKI

VIDEO GRÉGOIRE VERBEKE

PRODUCTIE WPZIMMER

CO-PRODUCTIE BRAKKE GROND, KAAP, VOORUIT, C-TAKT, PILAR, ZINNEMA, VOLTA, DE GROTE POST

MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

MET DANK AAN ROSAS, SIMON D'HUYVETTER, MEREL VAN DE GEUCHTE

A Pair Of Socks

MIRA BRYSSINCK & LAURA VROOM

Tijdens een vorige editie deelden
Mira Bryssinck en Laura Vroom
een eerste glimp van hun onderzoek
naar empathie. Hoe is het proces
ondertussen geëvolueerd?

© AXEL HIMBURG

(Mira) "We hebben vooral gewerkt aan de vorm. We merkten ook dat we te veel verschillende ideeën in één voorstelling probeerden te steken. Dus hebben we gekozen om dichter bij onszelf te blijven. We hebben veel materiaal weggegooid en het bestaande materiaal verder uitgediept. Al bleef het knagen dat we sommige verhalen moesten schrappen. Daarom zijn we nu bezig met het opzetten van een het project met de werktitel *Zet u*: een podcast en gespreksavonden rond empathie."

Wat is het eindresultaat? **(Laura)** "Tijdens het toonmoment viel op dat directe communicatie met de toeschouwers de spannendste momenten opleverde. Daar bouwden we dus verder op. Taal speelt een grote rol in ons werk. We zijn allebei vrouwen van het woord. Die tekst verbinden we nu met fysiek spel. Een lichaam is vaak eerlijker dan een hoofd. Het laat zich niet zo snel bedotten door trucjes of ijdelheid."

Welke herinneringen houden jullie over aan jullie residentie? **(Mira)** "Laura verwachtte toen haar eerste kindje. Tijdens een toonmoment bewogen we op een bepaald moment samen naar de grond en kwamen dan weer samen recht. Het voelde alsof we dit niet met twee maar met drie deden. Zeer speciaal om die intimiteit met een publiek delen."

**LAURA
VROOM**

"EEN LICHAAM IS VAAK EERLIJKER DAN EEN HOOFD."

CONCEPT, TEKST, SPEL LAURA VROOM & MIRA BRYSSINCK

PRODUCTIE VZW PAR HASARD EN FRED LIBERT **AUDIOMONTAGE** MARIEKE DE MARÉ

KOSTUUMADVIES SIETSKES VAN AERDE **COACHING** AREND PINOY EN

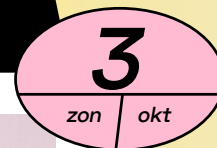
TINE VAN AERSCHOT **DRAMATURGIE** MIEKE VERSYP

TECHNIEK LENNERT BOOTS **CO-PRODUCTIE** DE GROTE POST, HET LAB-HASSELT

MET ONDERSTEUNING VAN KOPERGIETERY **MET DANK AAN** VZW DE BLEEKWEIDE,
MUSEUM DR. GUISLAIN, VZW HUMAINMET **STEUN VAN** SABAM FOR CULTURE

VELMA

Onder de naam Velma Spell brengen klankwizards Liew Niyomkarn en Inne Eysermans - die je kunt kennen van Amatorski - speelse performances, audiowandelingen en dj-sets.

SPELL

North Sea

**INNE
EYSERMANS**
(VELMA SPELL)

"EEN VOLLEDIGE ONDERDOMPELING IN DE TALEN EN ATMOSFEER VAN DE NOORDZEE."

Als duo combineert Velma Spell geluid, muziek, tekst, objecten, microcontrollers én de omgeving waarin ze zich bevinden. Ze halen inspiratie uit zowel mythen, wetenschappelijk onderzoek als documentair materiaal. Voor de performance die ze tijdens KIEM brengen, onderzochten ze tijdens hun residentie het begrip *noise pollution*.

Wat verstaan jullie onder noise pollution?

Inne "Om een deel van Wikipedia te citeren: alle lichamen en materie die humane en niet-humane levens op aarde schaden door uitstoot van lawaai. Noise pollution kan ook vertaald worden als geluidspollutie of geluidshinder. Als Velma Spell onderzoeken we specifiek geluidshinder in de Noordzee."

"We richten ons ook op de soundscape van de zee. Daarmee bedoelen we: alle mogelijke bronnen van geluid op zee of onder water. Bijvoorbeeld geluiden uit boten en het huilen van windmolens, maar ook het geluid dat ongewervelde dieren, vissen en zeezoogdieren voortbrengen."

Waar in Oostende bracht jullie onderzoek je?

Inne "Van de mariene wetenschappen (VLIZ, LifeWatch en RBINS) tot Jomopans: een Europese organisatie in Nederland gevestigd, die onderzoek doet naar de staat van de geluidspollutie in de Noordzee. Maar ook tot bij kapiteins of duikers die op boorplatformen werken, en zelfs Ana Širović, een gerenommeerde wetenschapper in de VS die zich voornamelijk specialiseert in de communicatie van zeezoogdieren in de oceaan. Een voorlopig lijstje wel: we zien dit als een project dat zich in de toekomst verder zal ontplooiën."

Waarom mag het KIEM-publiek zich verwachten?

Inne "Een volledige onderdompeling in de talen en atmosfeer van de Noordzee."

**BELUISTER DE PODCAST VIA
WWW.DEGROTEPOST.BE/STORIES**

BARBARA CLAES

Honey I'm Real I Exist

Nadat Barbara Claes huwde met haar Indische man werd ze opnieuw van hem gescheiden door corona. Meer dan een jaar later wacht ze nog altijd op hereniging. Om haar gedachten te ordenen en om haar man voor te bereiden op ons bizarre land, maakte ze alvast een humoristische en tegelijk pure gids voor België.

CONCEPT, TEKST EN SPEL BARBARA CLAES

DRAMATURGIE SIMON ALLEMEERSCH, STEFANIE CLAES

SPELADVIES KRISTIE DE PROOST PRODUCTIELEIDING HANNE GHEKIERE

VORMGEVING MARIO DEBAENE TECHNIEK FROUKE VAN GHELUWE

PRODUCTIE LUCINDA RA & VOO?UIT

IN SAMENWERKING MET KVS, THEATER ANTIGONE,
DE GROTE POST, DE BRAKKE GROND & GHUISLAIN GENT

MET SPECIALE DANK AAN PHILIPPE FLACHET

Wanneer besloot je de rompslomp die na je trouw volgde in een voorstelling te gieten? (Barbara) "Heel kort nadat ik in maart 2020 terugkwam uit India. Het was de zesde keer dat ik naar mijn man reisde. Op de dag van mijn terugkomst begon de lockdown."

Hoe is jullie situatie intussen veranderd?

(Barbara) "Mijn verhaal bestaat al een jaar op papier. In dat jaar is er tegelijk veel én weinig veranderd. De komst van mijn man blijft onmogelijk omwille van documenten én corona. Al komt daar binnenkort verandering in: zijn visum is goedgekeurd en we kunnen weer reizen onder voorwaarden. Wat wel veranderde is de emotionele kant: groeiende frustratie, leren omgaan met de situatie of soms ook niet ... Mijn voorstelling helpt mij na te denken en alles in een persoonlijke taal te gieten. Zo wordt het terug mijn verhaal, niet dat van de omstandigheden."

**"IK NOEM
HET GEEN
MONOLOOG,
DAT KLINT
NOGAL MONO.
IK VIND HET
OOK STEREO."**

**BARBARA
CLAES**

Welke vorm krijgt de voorstelling uiteindelijk?

(Barbara) "Een vertelling die ik zelf breng. Ik noem het geen monoloog, dat klinkt nogal mono. Ik vind het ook stereo: een dialoog met de situatie, met mijn afwezige man. Ik tracht de eenvoud terug te vinden nadat ik Kathakali leerde kennen in Kerala, Zuid-India. Daar wordt theater gemaakt met het lichaam, opzwepende muziek, één olielamp, één stoel, één gordijn. Je kunt met alles een universum creëren."

KIEMT DAAR EEN HONGERTJE?

Tijdens het
festivalweekend
kan je doorlopend
in het CultuurCafé
terecht voor een
hapje en een sapje.

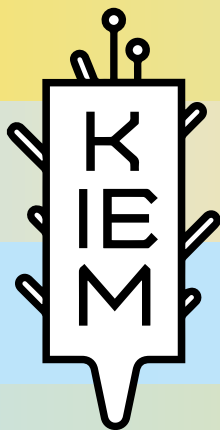
Not an ordinary
BREAKFAST

Great
LUNCH

Awesome
DINNER

ELKE DAG OPEN

*Samenstelling: Pascal Lervant, Phéline Thierens – Interviews: Phéline Thierens
Eindredactie: Raina Minhas, Ronald Verhaegen – Vormgeving: Kristof Kimpe
Uitgever: Bart Plasschaert, Hendrik Serruyslaan 18a, 8400 Oostende*